

บทที่ 5

การกำหนดมาตรฐานคะแนนโดยพิจารณากลุ่มผู้สอบ

I จุดประสงค์การเรียนรู้

หลังจากจบบทเรียนนี้แล้วสามารถปฏิบัติดังนี้ได้

1. บอกวิธีการหาจุดผ่านของคะแนนโดยพิจารณาจากกลุ่มผู้สอบ
2. อธิบายข้อจำกัดของการใช้วิธีพิจารณากลุ่มผู้สอบกำหนดจุดผ่านของคะแนน
3. เมื่อกำหนดสถานการณ์ของผู้เข้าสอบในแต่ละสถานะมาให้ สามารถเลือกวิธีหาจุดผ่านของคะแนนได้อย่างมีเหตุผล
4. วิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยของวิธีหาจุดผ่านคะแนนแต่ละวิธี
5. บอกข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดจุดผ่านของคะแนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

II รายละเอียดของเนื้อหา

1. วิธีการพิจารณากลุ่มผู้สอบ

วิธีการนี้ต้องใช้กลุ่มใหญ่เป็นกลุ่มอ้างอิง (referenced group) มีวิธีง่าย ๆ คือ ดูว่าคนเข้าสอบที่สอบได้ผลน่าพอใจจำนวนหนึ่งได้คะแนนเป็นเท่าไร ก็กำหนดจุดผ่านของคะแนนตรงนั้น เช่น ใช้แบบทดสอบชุดหนึ่งพบว่าผู้สอบผ่านได้ผลน่าพอใจมีประมาณ 85% ก็กำหนดจุดนั้นเป็นจุดผ่านของคะแนนในการสอบปีต่อไปกับผู้เข้าสอบรุ่นหลัง ๆ (ถ้ายังคงใช้แบบทดสอบเดียวกัน)

ในการพิจารณาว่าจุดผ่านควรจะเป็นมาตรฐานสมบูรณ์ หรือมาตรฐานสัมพัทธ์นั้นก็ ต้องขึ้นอยู่กับกลุ่มที่นำมาอ้างอิง ถ้ากลุ่มนั้นใช้คะแนนการผ่านแบบสัมพัทธ์กับคนอื่น ๆ ก็ใช้มาตรฐานสัมพัทธ์หมายถึงใช้คะแนนในกลุ่มนั้นสัมพัทธ์กันเอง แต่ถ้าปรากฏว่ากลุ่มที่อ้างอิงนั้นเป็นกลุ่มที่ได้สอบแบบทดสอบฉบับนั้นมาก่อนแล้วกำหนดจุดผ่านไว้ กลุ่มที่มาสอบใหม่ใช้

จุดผ่านของกลุ่มก่อนกำหนดว่าผู้สอบคนใดมีคะแนนสูงกว่าจุดผ่านก็จะสอบได้ แต่ถ้าคนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าจุดผ่านก็คือว่าสอบตก โดยไม่ต้องคำนึงถึงคะแนนของคนอื่น ๆ ในกลุ่มว่าจะเป็นอย่างไ

2. ขั้นตอนในการกำหนดจุดผ่าน มีดังนี้

1. กำหนดกลุ่มที่จะอ้างอิง
2. เลือกผู้พิจารณา
3. กำหนดระดับความรู้และทักษะที่ถือว่าน่าพอใจ
4. รวบรวมผลการพิจารณาเป็นร้อยละของคนในกลุ่มที่จะผ่าน
5. เลือกจุดผ่านของคะแนน

สำหรับขั้นตอนที่ 1 และ 2 จะต้องเกี่ยวข้องกัน นั่นคือการกำหนดกลุ่มอ้างอิงเป็นอย่างไร นั้นก็คงเลือกผู้พิจารณาที่จะสามารถพิจารณากลุ่มอ้างอิงนั้นได้แม่นยำ กลุ่มอ้างอิงนั้นอาจจะมีจำนวนมาก ซึ่งจะช่วยให้การพิจารณาว่าระดับความรู้และทักษะที่พอใจไม่ต้องไปขึ้นกับคน 2-3 คนในกลุ่ม ดังนั้นผู้พิจารณาจึงไม่จำเป็นจะต้องรู้คะแนนของผู้เข้าสอบแต่ละคน แต่จะต้องรู้ว่าในกลุ่มนั้นได้คะแนนแต่ละคะแนนมีกี่คน

3. วิธีการพิจารณาของผู้พิจารณา

คือตรวจสอบดูว่าในกลุ่มอ้างอิงนั้นมีผู้สอบกี่คน หรือที่เปอร์เซ็นต์ที่ผลการพิจารณาความรู้และทักษะที่น่าพอใจ ดังนั้นผู้พิจารณาจึงต้องรู้ว่า แบบทดสอบวัดอะไร และผู้สอบควรจะได้คะแนนเท่าไรจึงจะถือว่าใช้ได้ นอกจากนี้ยังจะต้องคุ้นเคยกับความสามารถของคนในกลุ่มแต่ไม่จำเป็นว่าจะต้องพิจารณาผู้เข้าสอบเป็นรายบุคคลว่าใครบ้างน่าจะมีพฤติกรรมที่ทำได้ เพียงแต่ให้กะประมาณว่าคนในกลุ่มนี้น่าพอใจสักแค่ไหน ในระหว่างการดำเนินการพิจารณาผู้สอบเป็นรายคนหรือเป็นกลุ่มนั้นควรดำเนินการดังนี้

1. ผู้พิจารณาแต่ละคนพิจารณาหลักการเบื้องต้นมาก่อน
2. เขียนผลการพิจารณาของผู้พิจารณาแต่ละคนลงบนกระดานดำ
3. ให้ผู้พิจารณาอธิบายเหตุผลที่เลือกกลุ่มอ้างอิงที่น่าพอใจจำนวนมากเกินไปหรือน้อยเกินไป แล้วมีการอภิปรายซึ่งก็ไม่จำเป็นจะต้องหาข้อยุติ
4. ให้โอกาสผู้พิจารณาที่ต้องการเปลี่ยนแปลงผลการพิจารณาแล้วรวบรวมผลการพิจารณาที่แก้ไขแล้ว

หลังจากนั้นก็นำผลรวมของผู้พิจารณามาค่าเฉลี่ย หรือค่ามัธยฐาน หรือค่า trimmed mean กำหนดเป็นจุดผ่านของคะแนน

4. ข้อจำกัด

1. จุดผ่านของคะแนนจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้พิจารณาที่จะกำหนดจำนวนหรือร้อยละของผู้เข้าสอบในกลุ่มอ้างอิงที่ถือว่ามีผลน่าพอใจ
2. วิธีพิจารณาแบบนี้ค่อนข้างยาก แต่ก็อาจแก้ไขได้โดยใช้การประมาณค่าออกมาก่อนแล้วจึงตรวจสอบผลการพิจารณากับคำถามในแบบทดสอบ

ตัวอย่างการใช้วิธีการนี้พิจารณา คือ การให้หน่วยกิตแก่ผู้ที่ไม่ได้เข้าเรียน โดยปกติแล้วนักศึกษาที่เข้าเรียนในวิทยาลัยจะต้องได้รับการทดสอบตอนปลายภาค แล้วใช้การตัดสินผลการสอบเป็นเกรด A B C D ฯลฯ ถ้ากำหนดให้เกรด C เป็นเกรดผ่านคะแนนเฉลี่ยของคนกลุ่มใหญ่ก็จะอยู่ในกลุ่มของเกรด C ซึ่งก็แปลว่าใครก็ตามที่ไม่ได้เข้าเรียนแล้วสอบวิชานี้ได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่เคยได้เกรด C ก็ถือว่าผู้นั้นได้หน่วยกิตการเรียนแล้ว วิธีการพิจารณาแบบนี้คล้าย ๆ กับวิธี contrasting group method เพียงแต่ว่าการพิจารณาไม่ได้พิจารณาทีละคน แต่จะพิจารณาเป็นกลุ่มแทนนั่นเอง

5. การเลือกวิธีกำหนดจุดผ่านของคะแนน

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 และ 4 ถึงวิธีต่าง ๆ ในการกำหนดจุดผ่านของคะแนน ซึ่งก็แตกต่างกันไปหลายวิธี การที่จะพิจารณาตัดสินใจว่าวิธีใดจึงจะดีที่สุดนั้นก็ขึ้นอยู่กับวิธีการที่จะใช้รวมทั้งความเชื่อถือของผู้เลือกใช้ ซึ่งพอจะจำแนกได้ดังนี้

1. วิธี contrasting group จะใช้ได้ดีตามข้อกำหนดดังนี้
 - 1.1 ข้อมูลที่ได้มาเป็นผลจากพฤติกรรมจริง ๆ ของผู้เข้าสอบ
 - 1.2 ผู้พิจารณามีคุณภาพ
 - 1.3 ผู้พิจารณามีโอกาสสังเกตพฤติกรรมหรือตัวอย่างของพฤติกรรม
 - 1.4 ถ้าข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ จะต้องแน่ใจได้ว่าผู้พิจารณาจะต้องพิจารณา

แบบทดสอบและพฤติกรรมผู้สอบในเรื่องเดียวกัน

วิธีนี้ค่อนข้างจะมีหลักการและเหตุผลที่เป็นทฤษฎีมากกว่าวิธีอื่น ๆ เช่นใช้ทฤษฎีทางสถิติในการตัดสินใจ ซึ่งจะช่วยให้ประมาณค่าความถี่ของความผิดพลาดใน 2 รูปแบบที่เกิดจากการตัดสินใจได้ ข้อเสียของวิธีนี้คือ บางเรื่องไม่สามารถปฏิบัติตามได้ง่ายนัก

2. วิธี borderline - group ควรจะใช้เมื่อผู้พิจารณาสามารถกำหนดกลุ่ม borderline ได้
3. วิธี group - method ควรจะใช้เมื่อผู้พิจารณาสามารถแสดงมาตรฐานของกลุ่มผู้สอบได้ (เช่นดีเท่ากับคนได้เกรด C)
4. วิธีการพิจารณาจากตัวคำถามของ Nedelsky, Angoff และ Ebel ควรจะใช้เมื่อวิธีการที่กล่าวมาแล้ว 3 วิธีไม่อาจทำได้ อย่างไรก็ตามน่าจะลองเอาวิธีการ ทั้ง 3 วิธีนี้มาเปรียบเทียบกันโดยใช้คะแนนจริง ๆ ของผู้สอบแต่อาจมีปัญหากับผลการเปรียบเทียบปรากฏว่ามาตรฐานของผู้พิจารณาไม่ตรงกัน
5. วิธีของ Nedelsky, Angoff และ Ebel ใช้เมื่อจุดผ่านของคะแนนแทนมาตรฐานของกลุ่ม ตัวอย่างเช่นการกำหนดจุดผ่านของแบบทดสอบคณิตศาสตร์ชั้นมัธยม ซึ่งอาจต้องการใช้ความเห็นของผู้ปกครอง นายจ้าง ผู้นำชุมชน ฯลฯ ร่วมพิจารณาด้วย ซึ่งบุคคลเหล่านี้ไม่สามารถจะพิจารณาตามวิธีของ borderline group หรือ contrasting group ได้ แต่สามารถเป็นผู้พิจารณาของ 3 วิธีดังกล่าวได้
6. วิธีของ Nedelsky, Angoff และ Ebel ต้องให้ผู้พิจารณาตรวจสอบแบบทดสอบ แต่ถ้าเกรงว่าจะทำให้ข้อสอบรั่วก่อนสอบจริงก็อาจให้พิจารณาหลังสอบก็ได้ ถ้าไม่มีทางเลือกก็อาจใช้แบบทดสอบคู่ขนาน แต่ถ้ายังไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้อีก ก็ไม่ควรใช้วิธีนี้
7. วิธีของ Angoff เป็นวิธีที่ง่ายที่สุด และเร็วที่สุดในบรรดาวิธีทั้ง 3 วิธี (Nedelsky, Angoff, Ebel) โดยใช้รูปแบบของความน่าจะเป็นของกลุ่ม borderline
8. วิธีของ Ebel ผู้พิจารณาจะต้องตรวจสอบความยากง่ายและความสำคัญของข้อสอบแต่ละข้อ วิธีการนี้จะมีประสิทธิภาพมากถ้าข้อสอบชุดนั้นมีความสำคัญแตกต่างกันมาก ๆ ข้อเสียคือช้า และไม่เหมาะสำหรับแบบทดสอบสั้น ๆ
9. วิธีของ Nedelsky เน้นความยากง่ายของข้อสอบแบบเลือกตอบ ซึ่งจะต้องตัดสินใจว่าตัวลวงนั้นผิดอย่างไร วิธีนี้มักมีปัญหากับข้อสอบแบบเลือกตอบที่ใช้คำถามเป็นเชิงนิเสธ หรือมีคำถามยุ่งยากซับซ้อน

6. ข้อเสนอแนะในการเลือกจุดผ่านของคะแนน

เมื่อเรากำหนดจุดผ่านของคะแนนในแบบทดสอบฉบับหนึ่ง หมายถึงการกำหนดระดับต่ำสุดของพฤติกรรมของผู้เข้าสอบที่จะสามารถยอมรับได้ จุดผ่านที่กำหนดนี้ บางคนอาจคิดว่าต่ำไปในขณะที่บางคนอาจคิดว่าสูงไป การที่จะบอกว่าจุดผ่านนั้นเหมาะสมหรือไม่ เป็นเรื่องยากทั้งนี้เพราะการกำหนดมาตรฐานให้เป็นปรนัยนั้นทำไม่ได้ ทุก ๆ วิธีของการกำหนดจุดผ่าน

ของคะแนนก็ขึ้นอยู่กับผลการพิจารณาซึ่งเป็นอัตนัยซึ่งย่อมจะมีการวิจารณ์ว่าผิดหรือถูกได้เสมอ เราจึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าจุดผ่านของคะแนนนั้นถูกต้อง แต่ถ้าสามารถจะทำให้การดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อกำหนดจุดผ่านของคะแนนได้รับการยอมรับ ก็จะช่วยให้ออกาสของการกำหนดจุดผ่านคะแนนจะถูกต้องมากขึ้น ข้อเสนอแนะต่อไปนี้จะช่วยให้การตัดสินใจเลือกจุดผ่านของคะแนนดีขึ้น

1. สามารถอธิบายเหตุผลในการกำหนดจุดผ่าน

ถึงแม้ว่าจุดผ่านของคะแนนจะช่วยทำให้การตัดสินใจดีขึ้น ยุติธรรมขึ้น กว่าที่จะตัดสินใจเองก็ตาม อาจมีคนบางคนนำจุดผ่านของคะแนนไปใช้อย่างไม่ยุติธรรมได้ ดังนั้นผู้ใช้จึงควรจะอธิบายเหตุผลของการกำหนดจุดผ่านในการสอบแต่ละครั้ง เป็นต้นว่าจุดผ่านนั้นเป็นปัจจุบันหรือไม่ ทำไมจึงใช้จุดผ่านนี้ ฯลฯ นอกจากนั้นยังจะต้องระมัดระวังผลเสียที่อาจเกิดจากการใช้จุดผ่าน และควรเตรียมอธิบายผลเสียของการไม่ใช้จุดผ่าน

2. ประเมินแบบทดสอบ

แบบทดสอบควรจะมี ความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงตามจุดมุ่งหมายที่จะวัด ไม่ลำเอียง ถ้ากลุ่มผู้สอบมีความสามารถเท่ากันก็ควรจะได้คะแนนเท่า ๆ กัน คุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดีควรจะได้มีการคำนวณหาไว้เพื่อให้คะแนนจากแบบทดสอบเป็นที่ยอมรับก่อนที่จะรับจุดผ่านของคะแนน วิธีการประเมินแบบทดสอบอีกประการหนึ่งคือการประเมินผลจากผู้ที่เคยได้รับการทดสอบไปแล้ว ซึ่งจะช่วยในด้าน การยอมรับจุดผ่านของคะแนนได้ มีแบบทดสอบมาตรฐานหลายฉบับที่ไม่ได้รับการยอมรับเรื่องจุดผ่านทั้งนี้เพราะแบบทดสอบนั้นไม่ได้วัดเรื่องเดียวกับที่ต้องการจะวัด

3. ผู้พิจารณาจะต้องเข้าใจแบบทดสอบเป็นอย่างดี

วิธีการหาจุดผ่านคะแนนบางวิธีเช่นวิธีของ Nedelsky, Angoff และ Ebel ต้องการผู้พิจารณาที่มีความรอบรู้ในรายละเอียดของแบบทดสอบนั้น ๆ เป็นอย่างดี แต่วิธีอื่น ๆ อาจจะไม่จำเป็น แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องกำหนดว่าผู้พิจารณาทุกคนควรเข้าใจและรอบรู้ในด้านความรู้และทักษะที่จะวัด ถ้าไม่สามารถจะให้ผู้พิจารณาดูแบบทดสอบตัวจริงได้ ก็จะต้องกำหนดรายละเอียดที่จะวัดรวมทั้งตัวอย่างคำถามที่คล้าย ๆ กับแบบทดสอบให้ผู้พิจารณาดู ซึ่งจะช่วยให้ผลการพิจารณาเป็นไปอย่างถูกต้อง

4. การดำเนินการหาจุดผ่านของคะแนนควรกระทำอย่างเปิดเผย

ปกติแล้วจุดผ่านของคะแนนจะต้องสามารถเปิดเผยได้ เพื่อให้คนอื่น ๆ ได้วิจารณ์และ

ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการกระทำกับข้อมูล ตัวอย่างเช่น การกำหนดจุดผ่านของแบบทดสอบเพื่อออกวุฒิบัตรให้นักเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ตัวนักเรียน ครู คณะกรรมการโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน สมาชิกในชุมชน ฯลฯ เข้ามามีส่วนร่วมวิจารณ์ด้วย การทดสอบบางครั้งอาจจำเป็นที่จะต้องให้มีผู้วิจารณ์ที่มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่นด้านเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมเข้าร่วมวิจารณ์ด้วย การจัดให้คนกลุ่มเหล่านี้มาประชุมร่วมกันอาจจะทำได้ยาก ดังนั้นจึงอาจกระตุ้นให้คนเหล่านี้เขียนจดหมาย บันทึกมาร่วมวิจารณ์ได้ ถ้ามีผู้ร่วมวิจารณ์มากเท่าไรก็จะยิ่งทำให้การยอมรับจุดผ่านของคะแนนสมบูรณ์มากขึ้น

5. พยายามให้คนทั่วไปเข้าใจจุดหมายในการใช้แบบทดสอบ

การที่คนทั่วไปรู้จักจุดหมายของการใช้แบบทดสอบเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรจะทำเพื่อให้รู้ว่าการตัดสินใจอะไรบางอย่างจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากแบบทดสอบ และการตัดสินใจอะไรบางอย่างที่ไม่จำเป็นต้องใช้ ตัวอย่างเช่น การทดสอบเพื่อรับรองผู้สมัครใหม่ เราก็จะต้องแจ้งให้รู้ว่าผลการสอบจะไม่แจ้งไปยังผู้เข้าสอบแต่จะแจ้งผลโดยตรงไปยังหน่วยงานที่รับสมัคร หรือถ้าการทดสอบต้องใช้ในการจัดสอนซ่อมก็จะต้องบอกให้ชัดเจนว่า แบบทดสอบนี้ไม่ได้วัดผลการสอนของครู เป็นต้น

6. อธิบายผลของการใช้จุดผ่านของคะแนน

การที่จะให้คนทั่ว ๆ ไปยอมรับสิ่งใหม่ ๆ โดยที่เขาไม่รู้เรื่องหรือไม่ได้เตรียมตัวเลยนั้นเป็นการไม่ยุติธรรมสำหรับบุคคลเหล่านั้น และบางครั้งอาจเป็นการผิดกฎหมายอีกด้วย ตัวอย่างเช่น การให้บุคคลเข้ารับการฝึกอบรมตามกำหนด แต่เรามาตั้งกฎเกณฑ์ใหม่ขึ้นมาอีกว่าเขาจะต้องสอบผ่านอีกด้วย ซึ่งวิธีการนี้อาจจะผิดกฎหมายได้ เพราะคนที่เข้ามารับการฝึกอบรมอาจจะคิดว่าการสอบไม่สำคัญ ดังนั้นการจะดำเนินการในเรื่องนี้บางครั้งอาจจะต้องปรึกษานักกฎหมายก่อนที่จะกำหนดจุดผ่านของคะแนนเพื่อไม่ให้เกิดการตัดสินใจนั้นเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

7. ปรับปรุงวิธีการรายงานผลคะแนน

การรายงานผลคะแนนมี 2 แบบคือ การรายงานคะแนนผู้สอบและคะแนนที่สอบผ่านการรายงานควรจะบอกแนวทางการซ่อมเสริมไปด้วย ในการรายงานผลคะแนนรวมควรจะรายงานคะแนนแต่ละข้อให้ผู้สอบรู้ว่าเขาทำข้อสอบข้อใดผ่านและไม่ผ่าน ซึ่งน่าจะมีผลดีกว่า

ให้รู้เพียงแต่ว่าผ่านหรือไม่ผ่านแต่เพียงอย่างเดียว ถ้าสามารถบอกรายละเอียดมากเท่าไรก็จะยิ่งได้รับการยอมรับจุดผ่านของคะแนนมากขึ้น

8. ควรใช้เวลาสำหรับดำเนินการเลือกจุดผ่านของคะแนนอย่างพอเพียง

วิธีการหนึ่งที่เราควรจะทำคือการนับถอยหลังจากกำหนดตารางการดำเนินการสอบว่า จะต้องทำอะไรบ้าง เช่น กำหนดระยะเวลาหนึ่งเป็นการเลือกผู้พิจารณา อาจจะมีการฝึกฝนผู้พิจารณาด้วย และถ้าเราใช้วิธีการที่ไม่เคยใช้มาก่อนด้วยแล้วก็ต้องกำหนดเวลาไว้สำหรับการทดลองทำก่อนจะดำเนินการจริง ๆ อีกด้วย นอกจากนี้ยังต้องมีระยะเวลาสำหรับการพิมพ์ข้อสอบ การดำเนินการสอบ การให้คะแนนการสอบ ฯลฯ แต่ถ้าเลือกวิธีการที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินการสอบ ขบวนการก็อาจใช้เวลามากขึ้นไปอีก เช่น การกำหนดเวลาให้ผู้พิจารณาทั้งหลายว่างพร้อมกัน หลังจากรวบรวมผลการพิจารณาแล้วผู้พิจารณาบางคนอาจยังไม่เข้าใจว่าจะทำอะไรซึ่งกรณีนี้จะต้องให้ผู้พิจารณานั้นทำซ้ำใหม่ ซึ่งก็ยังคงให้นำข้อมูลที่ผิดพลาดนั้นมาดำเนินการต่อไป

9. ทบทวนการดำเนินการ

ก่อนจะนำจุดผ่านของคะแนนไปใช้ในการตัดสินใจต่าง ๆ ควรจะลองทบทวนวิธีดำเนินการว่าจุดผ่านของคะแนนนั้นได้มาอย่างไร ถ้าพบว่ามีบางอย่างไม่ถูกต้องก็ต้องแก้ไขก่อนนำไปใช้ ข้อที่ควรทบทวนมีดังนี้

- 9.1 ผู้พิจารณารอบรู้ในเรื่องที่จะพิจารณาหรือไม่
 - 9.2 ผู้พิจารณาเข้าใจงานที่จะต้องทำหรือไม่
 - 9.3 ผู้พิจารณาเป็นตัวแทนในกลุ่มได้หรือไม่
 - 9.4 ผู้พิจารณาใช้เวลาเพียงพอในการที่จะทำงานอย่างละเอียดรอบคอบหรือไม่
 - 9.5 การคำนวณต่าง ๆ ถูกต้องหรือไม่
- ในกรณีที่ใช้วิธีพิจารณาตัวผู้สอบควรดำเนินการดังนี้
- 9.6 ผู้พิจารณามีความรู้เกี่ยวกับตัวผู้สอบเพียงพอที่จะตัดสินใจหรือไม่
 - 9.7 ผู้พิจารณามีความรู้และทักษะที่แบบทดสอบวัดหรือไม่

10. สังเกตผลของการใช้จุดผ่านของคะแนน

เมื่อนำจุดผ่านของคะแนนไปใช้แล้ว ควรจะติดตามดูว่าจุดผ่านนั้นเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งควรจะสอบถามจากหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ถ้าเป็นในโรงเรียนก็ควรจะสอบถามจากผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ในด้านอาชีพก็ควรจะถามผู้ใช้แรงงาน เพื่อน ๆ

ผู้บังคับบัญชา นอกจากนั้นควรติดตามดูผู้สอบไม่ผ่านว่าเป็นอย่างไรบ้าง ดูว่าคนส่วนใหญ่ที่ไม่ผ่านนั้นมีพฤติกรรมที่จะวัดนำพอใจหรือไม่ คนส่วนใหญ่ที่สอบผ่านมีพฤติกรรมนำพอใจหรือไม่ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยชี้ให้เห็นว่าจุดฝานั้นสูงหรือต่ำเกินไป จะได้วางแนวทางแก้ไขให้เหมาะสม และจะต้องจำไว้เสมอว่า “มาตรฐานไม่สามารถนำความคิดเห็นของผู้พิจารณา มาทำให้เป็นปรนัยได้ แต่สามารถจะนำมาใช้อย่างเป็นปรนัยได้”

III บทสรุป

1. การกำหนดจุดตัดของคะแนนโดยการพิจารณาจากกลุ่มผู้สอบนั้นจะต้องเลือกกลุ่มที่จะสามารถอ้างอิงผลของการใช้จุดตัดได้ โดยกลุ่มอ้างอิงที่มีพฤติกรรมที่น่าพอใจนั้นจะมีจำนวนเท่าใดผู้พิจารณาจะเป็นผู้กำหนด และนั่นคือจุดผ่านของคะแนน

2. วิธีการพิจารณาของผู้พิจารณาจุดผ่านของคะแนน จากกลุ่มผู้สอบนั้นดำเนินการเช่นเดียวกับแบบ contrasting group เพียงแต่พิจารณาเป็นกลุ่มบุคคล

3. การเลือกใช้วิธีกำหนดจุดผ่านของคะแนนนั้นเลือกตามวิธีการที่จะใช้และความเชื่อของผู้เลือกใช้

4. ถ้าเป็นการพิจารณาผู้สอบทีละคน วิธี contrasting group จะเป็นวิธีที่มีทฤษฎีรองรับและมีเหตุผลดีกว่าวิธีอื่น ๆ แต่ก็อาจใช้ไม่ได้หมดทุกเรื่องไป ส่วนวิธี borderline group ควรใช้เมื่อผู้พิจารณาสามารถกำหนดกลุ่ม borderline ได้ ส่วนวิธี group method ควรจะใช้เมื่อผู้พิจารณาสามารถกำหนดมาตรฐานของกลุ่มผู้สอบได้

5. วิธีการพิจารณาจากข้อสอบนั้น Angoff จะง่ายกว่าวิธีอื่น ๆ วิธีของ Nedelsky ก็ใช้ได้เฉพาะข้อสอบแบบเลือกตอบและมักมีปัญหาถ้ารูปแบบของข้อสอบเป็นคำถามเชิงนิเสธหรือคำถามยุ่งยากซับซ้อน ส่วนวิธีของ Ebel ค่อนข้างละเอียดและจะใช้ได้ดีถ้าข้อสอบแต่ละข้อมีความสำคัญแตกต่างกันมาก ๆ อย่างไรก็ตามวิธีกำหนดจุดผ่านโดยพิจารณาจากข้อสอบนั้นอาจมีปัญหาเรื่องข้อสอบรั่วก่อนสอบจริง จึงควรแก้ไขโดยให้พิจารณาหลังจากสอบแล้วหรือใช้แบบทดสอบคู่ขนาน

6. ข้อเสนอแนะในการใช้วิธีพิจารณาจุดผ่านของคะแนนนั้น ถ้าปฏิบัติตามจะช่วยให้เกิดการยอมรับในจุดผ่านของคะแนนมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ความคลาดเคลื่อนในการตัดสินใจลดน้อยลง และช่วยทำให้การใช้จุดผ่านของคะแนนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

คำถามท้ายบท

1. อธิบายขั้นตอนของการกำหนดจุดผ่านของคะแนนโดยการพิจารณาจากกลุ่มผู้สอบ
2. การพิจารณาจุดผ่านของคะแนนโดยพิจารณากลุ่มผู้สอบนี้มีข้อจำกัดในการใช้อย่างไร และมีผลดีในสถานการณ์อย่างไรบ้าง
3. ถ้าท่านมีข้อสอบแบบเลือกตอบอยู่ 50 ข้อ ยังไม่ได้สอบ แต่ต้องการหาจุดผ่านของคะแนนก่อน จะใช้วิธีใดจึงจะดีที่สุดจึงให้เหตุผล พร้อมทั้งแสดงวิธีการ
4. วิธีพิจารณาแบบ contrasting group และ boderline group มีข้อเหมือนกันในแง่ใด และต่างกันในแง่ใดบ้าง
5. จงบอกข้อเสนอแนะถ้าจะกำหนดจุดผ่านของคะแนนในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัย